

Posudek studenta Matyáše Kellera

Matyáše Kellera znám již z doby jeho studií na Pražské konzervatoři, kde jsem několikrát zastupoval prof. Jaroslava Kulhana, v jehož třídě Matyáš studoval. Již tehdy jsem byl zaujat jeho talentem a radostí, se kterou se pouštěl do interpretace i obtížných děl violoncellové literatury.

Do mojí třídy na HAMU přišel Matyáš ve druhém ročníku a naším prvořadým úkolem se stala příprava ke konkursům do orchestru Národního divadla a do Moravské filharmonie Olomouc. Oba konkursy zvládl se ctí a během pandemické situace, kdy veškerý hudební život s výjimkou právě zmíněných typů institucí zkolaboval, dokázal působit v obou zaměstnáních naráz a bez problémů plnit studijní povinnosti. Přesto určit datum bakalářského koncertu bylo opravdovým oříškem a příprava koncertu byla v době covidové více než dobrodružná. V posledních měsících s rozvolňováním opatření se situace zkomplikovala a bude vyžadovat rozhodnutí. Přesto úspěch u konkursů i praxe v obou orchestrech jistě Matyáše velmi dobře motivovaly k další práci.

Neméně důležitou disciplínou je pro Matyáše komorní hra. Účast na soutěži Pražského jara mu bohužel znemožnilo onemocnění Covid- 19, ale Matyášova činnost v oblasti komorní hudby je bohatá a zahrnuje i ponor do specifik historické interpretace, kde navázal zajímavou spoluprací při svých studiích ve Vídni.

Bylo pro mě potěšení nejen pracovat s Matyášem na rozvíjení jeho hry na nástroj, ale i sledování růstu jeho písemné bakalářské práce.

Mgr. Tomáš Stražil, Ph.D.